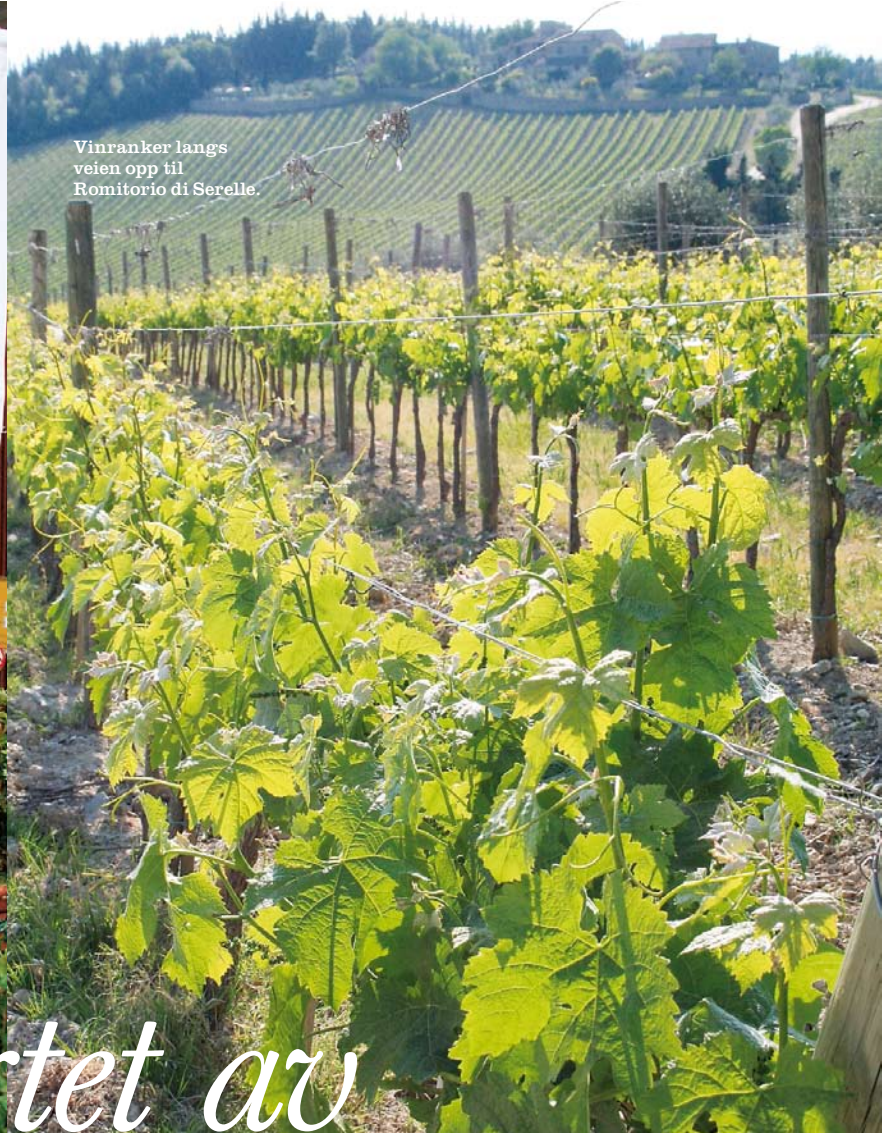

Vinranker langs
veien opp til
Romitorio di Serelle.

I Castellina er det flere
koselige små spisesteder.

I hjertet av **CHIANTI**

*Hva er vel mer perfekt enn italiensk gjestfrihet,
vin, toskansk mat, litt shopping og omgivelser
man aldri vil glemme, når man skal nyte
tre uker mamma & pappa-perm?*

Veien opp til Volterra
er utrolig vakker, og
utsikten er fantastisk.

Av HENRIETTE KLEPPAN
Foto: HENRIETTE KLEPPAN/PETTER WOLLEBÆK/JØRGEN OLSEN

Vårt fine hus med hage.

Fra Pisa kjører dere mot Poggibonsi, deretter mot Castellina in Chianti og tar av til gården Romitorio di Serelle. Denne veibeskrivelsen fra Primatoscana tar oss til hjertet av Toscana, bare en liten halvtimes kjøretur unna både Firenze og Siena. Landeveien slynger seg i grønt og frodig landskap opp grusveien til en fantastisk gård som ligger på en liten høyde, med vinranker og oliventrær på alle kanter. Det er så utrolig idyllisk og vakkert her, akkurat slik vi hadde drømt om. Marco møter oss i porten og viser vei opp steintrappen til Il Focolare, leiligheten som skal være vårt hjem de neste tre ukene. – Sultne? Prosciutto? Formaggio? Vino? – Si, si, si, grazie! svarer vi og kan nesten ikke tro at vi endelig er her. Nå skal vi senke skuldrene og nyte!

I bodene på den berømte broen Ponte Vecchio i Firenze, glitrer det i gull, sølv, diamanter og steiner i alle farger. Broen har «vegger» på begge sider med boder fulle av smykker. Virkelig alle jenters drømmegate! Jeg har god tid og gransker hvert butikkvindu på jakt etter et smykke til minne om turen. – Oh my god, this is so awesome! hører jeg fra høyre. Firenze er et av de heteste turistmålene i Italia, og amerikanere og japanere utgjør en stor andel reisende. Likevel er det ganske rolig nå utenom høysesongen, og man kan fint rusle i gatene uten så altfor mye trengsel og køer, og uten at det er noe problem å finne seg et sted å spise. Smaragder, rubiner, safirer ... Det er så mange fine skatter her. Plutselig kommer jeg over et nydelig kjede. Et gullkantet hjerte i turkis. Jeg prøver det og elsker det! Men det er jo bare første shoppingdagen, så jeg legger det tilbake og sier til butikkdama at jeg skal tenke på det.

I Firenze kan man bruke uendelige timer bare på å beundre arkitekturen, statuene og de store piazzaene. Stort sett alle de store italienske designhusene er representert i shoppinggata nede ved elven, og på hvert hjørne finner man en koselig trattoria, pizzeria eller osteria. Her kan du nyte et glass prosecco eller en pastarett i sola, mens det yrende livet av mennesker og Vespaer durer forbi. Vi finner Firenzes svar på Grünerløkka ved Santo Spirito, og rusler rundt blant kunstforretninger og vinutsalg. Gatene er smale, men det er alltid plass hvis en bil vil komme seg fram. Butikkene stenger for dagen, og italienerne møtes på trapper og på gatebarer og drikker vin i den lave kveldssola. Et par sko, litt parmaskinke og en deilig brunello får bli med i veska, og vi kjører ut av Firenze i solnedgangen mens det fortsatt er masse liv i gatene.

Med Romitorio som utgangspunkt, merker vi fort at avstandene er små. Nabo-byen er Castellina in Chianti, og her finner vi et marked første dagen. Det bugner av oster, skinker, vin, frukt og vesker i italiensk skinn. Vi svir av 100 euro på de første 20 meterne og planlegger et stort matinnkjøp på vei tilbake. I Castellina er det som i de fleste andre italienske byer, en rekke små vinutsalg. Her kan man smake seg fram til den vinen man måtte ønske, og prisen stiger i takt med vinens alder. Vi kjøper en lagringsvin i ettårgave til sønnen vår, med klausul om at den må deles med oss på hans 18-årsdag. Fantastisk pizza blir lunsj på det koselige torget, og vi gleder oss til kveldens antipasti som vi skal kjøpe på markedet. Allerede halv tre er bodene borte, og all den fristende maten vi skulle forsyne oss med, er på vei til neste by for morgendagens ukentlige marked ►

Velkomstlunsj på Romitorio.

Sergio ga en rose til alle jentene som bodde på hans flotte olivengård.

Bugnende smykkeboder på Ponte Vecchio.

Firenze er kjent for sine mange broer, og Ponte Vecchio er den mest besøkte.

Den fantastiske katedralen i Siena, med utrolige utsmykninger både ute og inne, er et populært turistmål.

ELLEreportasje

Hyggelige cafeer og flotte bygninger på Piazza del Campo i Siena.

der. Det får heller bli en firerretters med tradisjonell toskansk mat på den lille restauranten der vi bor.

– **Ciao, Mikkolino!** Koselige, gamle Sergio er på sin daglige runde innom vår lille hageflekk. Ettårningen vår gliser tilbake og sier – Dotto, Dotto! Det er hunden til Sergio som er med på en liten luftetur. Sergio babler i vei på italiensk, og vi smiler, nikker og sier «si». Et par flere glosere enn «hei» og «ha det» kunne nok vært kjekt å ha lært seg på forhånd, men vi gjør oss stort sett forstått på engelsk, med litt fakter og stotrende setninger, og en god miks av italiensk, spansk og fransk. Sergio og hans to sønner kjøpte dette romantiske stedet i 1998, da det lå mer eller mindre i ruiner. De brukte tre år på rehabilitering av bygningene og den nå så flotte tomten. For oss er det nesten utrolig at dette er samme sted når man ser før- og etter-bildene. Romitorio di Serelle er en drøm hvis man ønsker seg en rolig ferie med god mat og vin, sammen med familien eller gode venner. Det finnes veldig mange såkalte agriturismoer å velge mellom, og det er viktig å bruke god tid på å finne drømmestedet. Det finnes en rekke sider på nettet som formidler slike feriehuse, og vi valgte å bestille gjennom norske Primatoscana, som har god oversikt over de flotteste ferieboligene i blant annet Toscana. Vi var trygge på at de ville finne et perfekt sted for oss, siden de selv har bodd på alle stedene de formidler. Mange agriturismoer er familiedrevne vingårder, som er blitt drevet i generasjoner, eller, som her, en gammel restaurert gård som nå kun har en liten olivenoljeproduksjon. Romitorio di Serelle er, med sine 15 leiligheter av varierende størrelse, fullbooket fra juni til august, men nå utenom sesongen er det behagelig stille og avslappende. Man kan virkelig finne roen og nyte omgivelsene og stillheten i passelig varm og deilig temperatur. Solen skinner fra morgen til kveld, og Chiantien smaker bedre enn den noensinne har gjort hjemme i Oslo.

I **Siena** er det to ganger i året et hesteløp, «Il Palio», som foregår midt i sentrum av byen. Det finner sted 2. juli og 16. august hvert år. Plassen på det storslåtte torget blir fylt med sand, og det er stappfullt av tilskuere som vil ha med seg det spennende kappløpet, hvor jockeyene rir uten sal og ofte blir kastet av hesten i høy fart. Mens vi er her, er det god mat og turistattraksjoner som står i fokus. Vi spiser lunsj på en av de mange restaurantene på torget, og sitter på orkesterplass med utsikt over folkelivet og den nydelige arkitekturen. Etter nok en god rett er planen å shoppe litt, men igjen begår vi feilen at vi ikke sjekker åpningstider før vi tar lunsj, og oppdager at i Italia er de aller fleste butikker i de litt mindre byene stengt mellom klokka 13 og 16.30! Deretter er de oppe til 20. Ikke spesielt turistvennlig kanskje, men fantastisk for atmosfæren i byen, selv om vi lurer litt på hvordan det går å drive business med slike åpningstider ... Men som Marco sa med en litt oppgitt mine, man kan da ikke jobbe i 12 timer i strekk, og lunsj må man jo ha! ➤

Middelalderstemning og ...

... smale gater i San Gimignano.

Forfriskende med et bad i bassenget på Romitorio på de mest solfylte dagene.

En av mange fine Vespaer som fargelegger bybildet.

En koselig liten café i Volterra.

Nyt en iskule eller tre på torget i San Gimignano.

SHOPPING:
outlet-the-mall.com
BOOKING:
primatoscana.no
VINGÅRD:
romitoriodiserelle.it

Vi kjører innom flere byer i området i løpet av ferien, Poggibonsi, Greve og San Donato, men det er to byer som virkelig utmerker seg: San Gimignano og Volterra. Begge har gamle, flotte borger som omkranser byen og vakre, koselige trange gater hvor man nesten kan gå seg vill. San Gimignano er kjent for sine mange store piper som ruver over byen, og de mange fristende gelattoriaene. En av disse iskremkioskene har til og med vunnet verdensmesterskap i islaging, og det er nesten vanskelig å bestemme seg: panna cotta, jordbær, hvit sjokolade, pasjonsfrukt ... Hva skal man velge? Vi kommer fram til at det sikreste valget, er å gå for tre ulike kuler hver! Veien til Volterra fra Poggibonsi er blitt kåret til Europas vakreste rute, og det kan vi, selv om vi ikke har kjørt alle ruter i Europa, si oss enige i. Landskapet er ganske annerledes fra det vi er blitt vant til i Chianti-distriktet. Åpne, store sletter og frodige åser åpenbarer seg når vi nærmer oss Volterra, og dette området er flatere og mer oversiktlig enn rundt Castellina, hvor det er mye mer kupert terreng og tettere vegetasjon. Utallige jorder med vinranke på vinranke og store enger med røde kornblomster farger landskapet. Volterra ligger høyt oppe på en høyde med en helt unik utsikt. Midt i byen, blant flotte bygg og gamle murer, finner vi en stor park, hvor man kan ta med en piknikkurv, spise is eller bare slappe av i varmen. Det er fotomotiver overalt, og vi kan ikke skjønne hvorfor ikke Volterra ligger øverst på anbefalingene av steder man MÅ se i Toscana.

Noe annet du virkelig bør prøve i Italia, er vinsmaking. Overalt er det gårder med enotecaer, dvs. vinbutikker, hvor man kan kjøre innom for å smake på og kjøpe god vin. Vi blir anbefalt Casa Emma, som også er omtalt i Klaus Hagerups kokebok fra Toscana, *Svarte haner & ville griser*, og blir møtt av en smilende Paolo. Etter en omvisning i vinkjelleren, med forklaring på hvordan vinen blir til, får vi smake på noen av bestselgerne deres. Alt smaker rødt og godt, og vi kjøper noen flasker for å ta med hjem. I tillegg tar vi med en søt og god rosesirup som garantert blir nydelig på vaniljeis!

Men ferien blir selvfølgelig aldri helt fullkommen uten litt shopping. Vi setter kursen for Leccio og The Mall. Dette er et stort outlet rett utenfor Firenze, hvor man finner forrige sesongs plagg fra Gucci, Yves Saint Laurent, Giorgio Armani, Marni, Bottega Veneta og mange flere designere til reduserte priser. Jeg får virkelig lyst til å gå amok, men selv på tilbud svir designerplaggene i lommeboka. Det er uansett et turismål vel verdt turen, og man kan så absolutt gjøre noen kupp. Og så er det jo gøy å drømme seg bort blant de fantastiske kjolene hos Valentino og prøve de klassiske trenchene til Burberry. Men en jakke fra Diesel, den skal vi da alltid kunne bla opp euroene for. ➤

Kornblomståker rett utenfor Poggibonsi.

– Mmm, rødt!

Barnevennlig i Firenze.

Uslåelig utsikt fra «hagen» vår.

Vår faste gjest under middagsforberedelsene.

Koselige gater i Greve.

Italienere elsker barn, og mange kommer bort og smiler og hilser på når man går på gata.

Nok av fristelser på outleten utenfor Firenze.

Fantastiske råvarer gjør matlagningen til en lek.

Alltid lett å finne noe til kaffen!

Chiantien smaker ekstra godt i kveldssola med denne utsikten.

Restauranten på Romitorio serverer nydelig toskansk mat fem dager i uka. Allerede tidlig på dagen dufter det herlig fra kjøkkenet, noe som tyder på at kokkene er i gang med forberedelsene til kveldens herremåltid. Det er lunt og koselig i den lille matsalen, som har plass til ca 25–30 gjester. Fra vinkjelleren hentes det nydelig vin spesielt tilpasset rettene som serveres fra kjøkkenet, og Marco og Roberto tar seg god tid til å skravle med gjestene om dagens aktiviteter og kveldens velduftende fristelser. I hver leilighet har man sitt eget lille kjøkken til disposisjon. Fantastisk gode råvarer blir kuttet opp på det brede steingjerdet øverst på trappen vår, mens vi nyter et glass vin og de siste solstrålene før vinrankene igjen er mørkelagt. Fersk pasta, spennende krydder, deilige olivenoljer, porcini, knallrøde tomater, pecorino-oster, sitroner som faktisk lukter sitron, myke, salte og søte skinker ... Mmm! Vi tilbereder maten foran den sprakende peisen på kjøkkenet, og det smaker hundre ganger bedre enn maten vi lager hjemme.

Det turkise hjertet i boden på Ponte Vecchio har ligget og surret i bakhodet mitt hele turen, og jeg vet jeg alltid kommer til å angre hvis vi ikke tar en siste tur innom og plukker opp det fine kjedet. Bare en rask tur, tenker jeg. Vi må jo besøke Firenze en siste gang før vi vender snuten mot Norge. Men det er veldig mye kø inn til byen, og fulle parkeringsplasser fører til at vi kommer til en lunsjstengt bod. Vi bestemmer oss for å ta turen opp på en høyde for å slå i hjel litt tid og få et bilde av Firenze sett ovenfra. En buss frakter oss opp, og vi tar et par bilder av den utrolig flotte byen. Uten minnekort i kameraet, vel og merke, så de får heller feste seg på netthinnen. Sola steker, og parken vi trodde lå her et sted, er ikke å finne, så vi hopper på en buss for å komme oss ned igjen. I feil retning ... Vi blir satt av rett ved bilen, og vi må på nytt trække oss gjennom kvartaler og smale gater i heten med et håp om at butikken nå har åpnet. Da vi endelig ankommer butikken på nytt, er heldigvis den søte damen på plass bak disken. Smykket har ligget der og ventet på meg hele tiden, og til tross for både gnagsår, hetetokter og en kommende fartsbot på vei hjem, er det verdt hver euro når jeg får mitt hjerte fra Toscana rundt halsen.

Sergio spanderer vin på oss den siste kvelden, og med et «arriverderci», noen tårer og kyss-kyss på hvert kinn, lover vi å komme tilbake. Hakket mer italiensktalende, så klart, når neste bambino har meldt sin ankomst ... ■